

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

תובעת ל' ק'
ע"י ב"כ עו"ד אלון בר

נגד

נתבע ד' ק'
ע"י ב"כ עו"ד יוסף אורינגר

פסק דין

פסק דין זה מכריע בתובענה נזיקית על סך של 250,000 ₪, שהוגשה על ידי התובעת כנגד הנתבע, בעלה לשעבר. התובעת עותרת לחייב את הנתבע בפיצויים בגין נזקי גוף ונפש שנגרמו לה בגין התעללות פיזית, נפשית ומינית כלפיה, במשך כל שנות הנישואין.

1. הצדדים נישאו ביום 00.00.0000 ולהם שלושה ילדים בגירים. השניים התגרשו בבית הדין הרבני האזורי בחיפה, אשר נתן תוקף של פסק דין להסכם הגירושין ביום 00.00.0000.

2. התביעה דן הוגשה ביום 12.12.2021, קדם לה הליך יישוב סכסוך שנפתח ביוזמת הנתבע אשר נסגר בהמשך, כאשר ברקע מחלוקת על אודות תשלומים בהתאם לחוות דעת אקטואר עדכנית. לטענת התובעת, המפגש ביחידת הסיוע במסגרת הליך יישוב הסכסוך העיר בה חרדות ואת אירועי העבר מושא התובענה דן (עמדתה מיום 9.5.2022, סעיפים 8,6 לסיכומי התובעת). התיק הועבר לטיפול מותב זה ביום 10.3.2022 בהתאם להחלטת סגנית הנשיאה.

3. גרסת התובעת מכתב התביעה היא כי הנתבע התנהל באלימות פיזית ונפשית כלפיה במשך כל שנות הנישואין. נטען, שהנתבע נהג להכותה, להרים עליה ידיים, לדחוף אותה ולהעיפה באוויר, לחשוף את השפה התחתונה, להיצמד אליה ולהרים אגרוף מעל לראשה. כנטען, הנתבע התעלל בה קשות באופן יומיומי במשך כל שנות נישואיהם, איים עליה באומרו "עוד מילה אחת...", רמס וביטל אותה, התייחס אליה כעבד, בעוד היא תמכה בו וטיפחה את הבית והמשפחה. נטען, שהנתבע נהג לומר לה שיש לה בעיות נפשיות, קילל, זלזל והשפיל אותה, הוציא ופיזר כספים ללא ידיעתה, השתולל, דפק על דלתות החדרים, שבר חפצים, זרק חפצים כגון, חולצות וצלחות עם אוכל לקירות, העיף שולחנות וכסאות, לכלך בצורה קיצונית את הבית, גרם לנזקים בבית טרם מכירתו, סגר את ברזי המים, הוריד את הווישרים ברכבה וכשהברקסים לא עבדו ברכב אמר לה להסתדר בעצמה אגב סיכון חייה.

כתב התביעה מתאר מספר אירועים שהתרחשו, לאחר שהתובעת הודיעה לנתבע שבכוונתה להתגרש: הנתבע כיסה את המיטה במצעים לבנים, הוריד את הכרית בצד התובעת והניח שושנה אדומה כארון

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 21-12-23012-ק' נ' ק' כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

קבורה ; הוריד את מזוזת הבית ושבר אתה ; קנה שתיל על לב מתכת ורוזמרין ותקע סכין בלב ; הכין שפריץ של קטשופ שמדמה נתזי דם והניח חצי עגבנייה חתוכה כלפי מטה ותקע בה קיסם. לטענת התובעת רק כאשר נפגשה עם העובד הסוציאלי הבינה והפנימה את מסכת ההתעללות הקשה. התובעת קושרת בין מחלתה בשלבקת חוגרת, חוסר איזון בלחץ דם, איבוד הכרה, נשירת שיער ונטילת התרופות לרבות טיפול פסיכיאטרי לבין התעללות הנתבע בה כמתואר. נטען, שההתעללות הנמשכת הותירה בה צלקות נפשיות וגרמה להצטברות מתחים וחרדות, העדר שינה ותפקוד לקוי וכל אלה הובילו לפריצת המחלה. נטען, שהנתבע נדרש לפצות את התובעת בגין ההתעללות הפיזית והנפשית רבת השנים, בגין נזקים ממוניים ובלתי ממוניים לרבות בגין פגיעה בשמה הטוב בהתאם לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן : **חוק איסור לשון הרע**).

4. הנתבע חולק על הנסיבות המתוארות, על חבותו הנטענת ועל גובה הנזק.
5. ביום 29.3.2023 מונה מומחה מטעם בית המשפט, פרופסור יחיאל לבקוביץ מומחה בפסיכיאטריה. חוות דעתו הוגשה ביום 22.7.2023 (להלן : **חוות דעת המומחה**).
6. בישיבת ההוכחות נשמעה עדותם של התובעת והנתבע בלבד, לא זומנו עדים נוספים, אף לא נשלחו שאלות הבהרות למומחה מטעם בית המשפט ולא התבקש זימונו לחקירה.
7. סיכומי התובעת והנתבע הוגשו ביום 13.3.2024 וביום 25.3.2024 בהתאמה.

דין

8. **התביעה נדחית מכל אחד מהנימוקים הבאים בנפרד ובמצטבר, כמפורט להלן.**
- 8.1 התובעת לא הוכיחה את תביעתה ולו בדוחק. דיני הראיות קובעים שנטל השכנוע במשפט אזרחי הוא על יסוד העיקרון, שלפיו בעל הדין התובע נדרש לשכנע את בית המשפט בקיום אותן עובדות שבהן מותנית התוצאה המשפטית המתבקשת על ידו. כלומר, הטענה שלפיה התנהג הנתבע במהלך חיי הנישואין באלימות פיזית ונפשית קשה ובהתעללות נמשכת נדרשת בהוכחה. לשון אחר, על התובעת להוכיח שחוותה אלימות והתעללות כנטען. בחינת ושקילת הטענות והראיות מעלה שהתובעת לא עמדה בנטל זה. התובעת לא הניחה תשתית עובדתית לביסוס התביעה בדבר אלימות או התעללות נמשכת, התובעת לא הציגה ראיות התומכות בנטען ולא זימנה עדים מטעמה להוכחת היסודות בבסיס תביעתה. יתר על כן ואף לו היה עולה בידה להוכיח את הטענות בכתב התביעה או את חלקן, היה על התובעת להוכיח את הנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים הנטענים והמיוחסים לנתבע, בהינתן שהגישה תביעה נזיקית בסך של 250,000 ₪. דא עקא שחוות דעת המומחה מטעם מבית המשפט שללה נזקים נטענים.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק' כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

ולבסוף אף לו השכילה התובעת להוכיח את הנטען או חלק ממנו בכתב התביעה וכן להצביע על נזקים הנובעים מאותם מעשים, אזי היה עליה לכמת את אותם נזקים על פי מידת הפגיעה והיקפה, ברם אף זאת לא נעשה, לא בכתובים ולא בדיון ההוכחות.

8.2 התובעת שימשה עדה יחידה לטענותיה בדבר מסכת התעללות נמשכת בחיי הנישואין. זה המקום להזכיר כי אין מדובר בשנות נישואין בודדות, אלא בשלושים וחמש שנות נישואין. בהתחשב בכך שכתב התביעה והתצהיר מצביעים על התנהלות נמשכת על פני שלושה עשורים, ובכך שהם מציינים הן אלימות פיזית והן אלימות מילולית, קשה להלום כיצד לא עלה בידי התובעת להציג ולו מסמך אחד המבסס את טענותיה בדבר אלימות, איומים, התנהגות משפילה ועוד. התובעת לא השכילה להציג מכתבים, פתקים, חלופת דואר אלקטרוני, תיעוד במסרונים כלשהם או הודעות "ווטסאפ", גם לא הוצגו שיחות טלפון או ראיות אחרות ביחס לאלימות בת למעלה משלושה עשורים. התובעת לא הציגה תלונות, פניות למשטרה או לאגף לשירותים חברתיים, לא היו פניות של התובעת או של מי מהצדדים לטיפול כלשהו זוגי או פרטני, אף לא נערכה פנייה לקבלת טיפול רפואי בגין מעשי האלימות הנטענים, שחלקם כנטען הובילו לחבלות כגון חתכים בידיים במצח ודימומים (ראו סעיף 11 לסיכומי התובעת).

בעדותה התקשתה התובעת לתחום את היקף הפעילות האלימה שייחסה לנתבע כלפיה, במקום אחד ציינה כי אלימות מילולית הייתה על בסיס יומי, אבל פיזית "אחת ל...". כלשונה (עמוד 5 ש' 31), כשנתבקשה להגדיר למה הכוונה "באחת ל...". האם הכוונה לפעם בשנה, השיבה "לא, לא מה פתאום... אני יכולה רגע לחשוב כי אני רוצה לדייק בתשובה שלי... פעם זה יכול להיות לעיתים תכופות יותר ופעם זה לעיתים פחות תכופות יותר" (עמוד 6 ש' 4, 8-6). בהמשך הסבירה שאינה יכולה "לשים את זה במאזנים של הסטטיסטיקה ולהגיד כל יומיים אחת לשלושה" (עמוד 6 ש' 10-11). בהקשר זה יש לציין כי הנכתב בכתב התביעה ובתצהיר בדבר אלימות שנמשכה כל שנות הנישואין אינו מתיישב במובהק עם עדותה שבה ציינה "לא חוויתי אלימות שנישאו בהתחלה, זה משהו שהלך והתגבר במשך הזמן" (עמוד 11 ש' 6-7).

8.3 התובעת אף נמנעה מלזמן עדים מטעמה לאישוש גרסתה. בכתב התביעה, ציינה כי הנתבע נהג לכנותה בכינויי גנאי רבים בנוכחות "מול אנשים רבים וזרים" (סעיף 39), חרף נוהג זה לא מצאה התובעת לזמן עדים שיצדדו בטענותיה. התובעת בחקירתה נשאלה מדוע חרף גירושיה בשנת 2011 רק בחלוף למעלה מעשור נזכרה בדיעבד באלימות והסבירה זאת בכך שבזמן אמת לא הבינה כי היא חוותה אלימות. אלא שבאופן שאינו מתיישב עם הטענות שלפיהן רק במעמד המפגש ביחידת הסיוע הבינה כי חוותה אלימות והתעללות (סעיף 8 לסיכומיה) בדיון הטעימה, כי בסמוך לגירושיה בשנת 2011 שיתפה את האחים (עמוד 4 ש' 9) ואת אמה בדבר התנהלות הנתבע, אולם לא סיפרה לאחרים. כך גם גיסתה אמרה לה כי התנהגות הנתבע אינה נורמלית (עמוד 13 ש' 14-13). חרף זאת אחיה, שידעו לפני למעלה מעשור מפי התובעת על אודות המתרחש וגיסתה, לא זומנו לעדות מטעמה על מנת לאשש את הטענות.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 21-12-23012-ק' נ' ק' כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

עוד הוסיפה בעדותה כי הנתבע שבר דלתות והלם עליהן בעוצמה כתגובה להתנהגות בנם הצעיר, שבעת שהיה לפני גיוס יצא לבילויים (עמוד 6 ש' 28). כיום הבן הצעיר כבן 35 כפי שציינה בדיון, הוא מתגורר בישראל ולא זומן לעדות בנדון.

באשר לבן הבכור שעזב את ישראל לאחר הצבא הדגישה, כי הלה שיתף אותה לפני כארבע או חמש שנים, שהוא עצמו ביכר לעזוב את הארץ מפני שלא יכול היה לשאת את התנהלות אביו הנתבע (עמוד 7 ש' 11, 16). גם תצהיר מטעמו לא הוגשה באופן שהיה בו לשפוך אור על טענותיה.

גולת הכותרת היא דבריה ביחס לבת, לטענתה "הפיצוץ" שהוביל לגירושין התרחש בעת אירוע המימונה, כאשר הנתבע הרים יד עליה בנוכחות בתם, כבת 40 כיום, עורכת דין במשרד נדל"ן (ראו גם עמדת התובעת מיום 20.6.2022 סעיף 6, עדותה בעמוד 4 ש' 22, עמוד 11 ש' 28). לטענת התובעת בתה לא שוחחה עם אביה שבועיים בעקבות הרמת היד ואף הורתה לתובעת כך: "אמא תבטלי את המימונה, לכי להתגרש, אין לך מה להישאר איתו יותר" (עמוד 11 ש' 36). לא צורף תצהיר מטעם הבת והיא לא זומנה לעדות.

בדיון התובעת אף ציינה כי קיבלה "פידבק" משכנים או מחברים על אודות ההתנהלות של הנתבע, זאת בסמוך לגירושין קרי לפני למעלה מעשור (עמוד 9 ש' 24, עמוד 10 ש' 2). במענה לשאלת בית המשפט לא זכרה התובעת לציין את שם השכנה. אותם שכנים או חברים לא זומנו לעדות מטעמה.

ודוק, התובעת בתשובתה לבקשה לסילוק התביעה על הסף ציינה, ברחל בתך הקטנה, כי "במהלך ההליך דנן תוכיח טענותיה לרבות הבאת עדים להתעללותו של המבקש" (עמדה מיום 20.6.2022 סעיף 7, ההדגשה הוספה והשוו לדברי ב"כ התובעת בקדם המשפט מיום 14.2.2023 עמוד 1 ש' 15). חרף עמדתה זו לא זומן ולו עד אחד. התובעת אינה מעניקה הסבר להימנעות מהצגת ראיות ועדים התומכים בגרסתה היחידה, שעומדת חיוורת אל מול גרסת הנתבע.

הימנעות מהצגת ראיות ומזימון עדים מניחה מניה וביה כי לו זומנו ונשמעו היה בכך לתמוך בגרסת הצד שכנגד. משכך דיני הראיות מעמידים בעל דין בחזקה שלא ימנע מבית המשפט ראיות שהן לטובתו ואם נמנע מהבאת ראיה או עדות ללא הסבר סביר הדבר נזקף לחובתו ומקים חזקה כי זימון העד הייתה פועלת לחובתה (ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו, פ"ד מה(4)651 (1991) פסקה 10; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד(4) 595 (1990), פסקה 5.ג; ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' פרץ רוזנברג, פ"ד מז(2) 614, 605 (1993)).

בסיכומיה, מציינת התובעת, כי לא הייתה ממצאה שלל תיאורים קשים (סעיף 10) וכי בהכחשות הנתבע את טענותיה "ניתן לראות כי משקר הוא במצח נחושה" (סעיף 18). אלא שהתרשמות בית המשפט מהצדדים בדיונים שונה בתכלית, מה גם שעל רקע הנסיבות, לא ניתן להסתפק בהכחשת הנתבע, אלא שיש להוכיח את הטענות.

8.4 התובעת לא פירטה אירועים קונקרטיים המהווים את הבסיס הנטען להתעללות הנמשכת במשך שלושים וחמש שנות הנישואין.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 21-12-23012-ק' נ' ק'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

עיון בכתב התביעה ובתצהיר העדות הראשית כמו גם שמיעת עדותה בדיון מצביעים על טענות כלליות בדבר אלימות, איומים, זלזול והשפלה. הנתבע הלין על כך בכתב ההגנה, בציינו שבהעדר התייחסות למקרים קונקרטיים מתקשה להתגונן מפני הטענות הכלליות (כך גם טען בסעיף 4 לסיכומיו). יתר על כן, לטענתו ובניגוד לטענות התובעת חיי המשפחה התנהלו על מי מנוחות. לדבריו, התביעה לא נולדה בחלל ריק, אלא הטעם לכך נעוץ בדרישתו אחר יישום ההסכם שקיבל תוקף של פסק דין ולפיו עם פרישתה של התובעת יהיה עליה להעביר לו תשלומים שונים.

על יסוד דרישותיו הכספיות ובהעדר הסכמה אף פתח בהליך יישוב סכסוך, אשר לטענת התובעת המפגש בעקבותיו ביחידת הסיוע הוא שהיווה קטליזטור להפנמה שלה כי ברבות השנים התעלל בה בעלה הנתבע.

כך שוקף בחוות הדעת של המומחה מטעם בית המשפט מדבריה על אודות המפגש שהציף לתובעת את החוויות הטראומטיות כפי שכינתה זאת: **"הוא הזמין אותי ליישוב סכסוך, הזמין אותי למפגש ונכנסו לחדר והרגשתי שאין לי אוויר לנשימה ואני נחנקת. המפגש הזה בחדר אחד הציף לי את הכל, עד אז לא ידעתי... לקח לי זמן להבין שחוויתי טראומה..."** (תחת הפרק "תיאור האירוע", עמוד 3 לחוות הדעת). זאת באופן שאינו תואם על פניו את עדותה כי במשך כעשור ביקשה מהנתבע לשנות את אורחותיו ואת התנהגותו אגב הבהרה כי ככל שלא ישנה את דרכיו הם יתגרשו (עמוד 4 ש' 25-30).

כאמור, האירועים הנטענים והטענות שעלו בכתב התביעה אינם ממוקדים והם כלליים ביותר. "הדוגמאות" הקונקרטיות כפי שכינתה זאת התובעת (סעיפים 11-12 לסיכומיה) שצוינו לאחר שהתובעת הודיעה כי בכוונתה להתגרש, ביחס לקיסם התקוע בעגבנייה, שפריצים של קטשופ, ורד על מיטה, מקלחון שבור ועוד אמנם גובו בתמונות חלקיות של אותם חפצים, אך דווקא התכנסות לאותן טענות מצביעה על מופרכותן. ראו לעניין זה מענה לשאלה בחקירה הנגדית שלפיה לו תחת עגבנייה היה מונח מלפפון בצלחת הייתה בוחנת את העניין בשונה:

ש. והאפיזודה הנוספת שתוארת זה האפיזודה עם הקטשופ אם את מוכנה לספר מה?...

ת. על הקטשופ אה אין שום בעיה, העגבנייה הייתה פרוסה באמצע... זה היה נראה כמו נתזי דם, למה שבן אדם יקח עגבנייה שזה אדום ולא מלפפון ירוק...

ש. אני שואל ואם זה היה מלפפון זה היה נראה לך אחרת?

ת. אם זה היה מלפפון הזה הייתי בודקת מה, אז הייתי מסתכלת על זה בצורה אחרת... (עמוד 15 ש' 17,7-24).

בהקשר זה יצוין כי חרף טענות התובעת כי היא חשה חיל ורעדה במחיצת הנתבע, הרושם הישיר ממנה ומעדותה בבית המשפט לימד אחרת. בעדותה הייתה התובעת נחרצת (כך לדוגמה דבריה בעמוד 3 ש' 3) ולא הביעה כל מורא מפני הנתבע שישב מאחור ונראה נבוך עת הקשיב לטענות. בנוסף הנתבע בעדותו, הכחיש את הטענות והסביר כי התמונות אינן מלמדות מאום. אשר לטענה בדבר המיטה המוצעת שעליה הונח שושנה המצביעה על איום ועל ארון קבורה לשיטת התובעת, הכחיש הנתבע את הפרשנות לחלוטין והעניק הסבר חלופי. הגם שלטענת התובעת מדובר בהסבר "הזוי" כלשונה (סעיף 10 לסיכומים), הסברו דווקא מניח את הדעת. לטענתו, באותה עת הנתבע התגורר בבית עם בת זוגו,

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק' כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

גיסתה של התובעת ולא עם התובעת, זוגיות זו נמשכה על פני כשמונה שנים והוא נקט במחווה רומנטית על גבי המיטה שחלקו. יודגש, שהתובעת עצמה בעדותה ציינה באורח חד משמעי כי באותה עת "עזבתי את הבית... אז לא גרתי בבית" (עמוד 14 ש' 23-24, עמוד 15 ש' 1 והשוו לעדות הנתבע שאף הוא ציין כי התובעת עזבה את הבית כחמישה או שישה חודשים עובר לגירושין, עמוד 25 ש' 16) לכן לא ברור מדוע התובעת מייחסת את המחווה המתוארת לעצמה דווקא.

הדוגמאות הנוספות והתמונות של צלחת עם קטשופ, עגבניה עם קיסם, עציץ רוזמרין שבו לב מתכת נעוץ, כעולה מסיכומי הנתבע בוימו על ידי התובעת (סעיף 18 לסיכומיו) ואף אם לא כך, הרי שלא ניתן לייחס להם נופך של איום וממילא אף לו חשה התובעת באיום סובייקטיבי, העובדה שתחושותיה ממראות אלה התעוררו כנטען שנים רבות לאחר שהשניים התגרשו אומרת דרשני.

8.5 בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהתביעה הוגשה למעלה מעשור לאחר הגירושין. בעת הגירושין שהסתיימו בהסכם או קודם לכן, לא העלתה התובעת טענות ביחס להתנהלות הנתבע, לאלימות הנטענת ולכך שהיא שימשה כמעין "גיישה" (עמוד 1 לסיכומיה).

יוסף, טענת הנתבע באשר לעיתוי הגשת התביעה אינה קלוטה מן האוויר. התביעה הוגשה לאחר שהנתבע עצמו פתח בהליך יישוב סכסוך, כשבסודו דרישה מהתובעת לשלם לו מאות אלפי שקלים בהתאם להסכם הגירושין שקיבל תוקף של פסק דין, מפאת העובדה שהתובעת צפויה לפרוש ממקום עבודתה. הנתבע הסביר, כי לאחר בחינת דוח האקטואר, היה נדמה לו שהערכים הפנסיוניים חסרים ולכן הוגש דוח חדש בשנת 2018 וביקש לקבל את חלקו. עוד הטעים כי לא ברורה טענת הנתבעת בדבר חששה לשהות עם הנתבע ביחידת הסיוע, מקום שאף בגדרי התביעה דנן שהוגשה על ידי התובעת, לאחר שהליך ישוב הסכסוך הקודם נסגר, נפגשו השניים ביחידת הסיוע כמו גם בדיונים בבית המשפט.

8.6 זאת ועוד חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט שללה הפרעה נפשית המצדיקה מתן אחוזי נכות בגין האירועים מושא התביעה :

פרופסור לבקוביץ, מנהל המרכז לבריאות הנפש באר יעקב נס ציונה, שמונה כמומחה רפואי בתחום הפסיכיאטרי מונה לשם מתן חוות דעת בדבר מצבה הרפואי של התובעת כתוצאה מהאירועים הנטענים בתביעה. המומחה התבקש לבדוק האם יש קשר סיבתי בין האירועים שעברה התובעת למצבה הרפואי, תוך התייחסות לשאלת הנכות הנפשית הזמנית או הצמיתה ככל שזו קיימת.

בחוות דעת מנומקת המחזיקה ששה עמודים, מתוארות הנסיבות מפי התובעת, ישנה סקירה של הפנייה לפסיכיאטר מטעמה, ד"ר בואקני הישם מהמועדים 13.4.2022, 19.10.2022, 2.6.2023, והבדיקה שבוצעה על ידי המומחה עצמו.

בפרק סיכום ודיון קובע המומחה כי על יסוד החומר שבידו, רישומי התיק הרפואי ואלה שהוצגו לו, סיכומי ההערכות הפסיכיאטריות וממצאי הבדיקה במרפאתו "לא התרשמתי לפגיעה או הפרעה נפשית של גב' ק' כיום. על אף החוויות הקשות שמתארת גב' ק', כיום היא מתפקדת באופן אדפטיבי במגוון תחומי החיים".

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

זאת בניגוד מובהק לנכתב בסיכומיה שלפיהם, בעקבות מפגש עם פסיכיאטר אובחנה כפוסט טראומטית וכי מצבה הנפשי והפיזי הורע וגרם לירידה בתפקודה (עמוד 1 לסיכומי התובעת) אגב התעלמות מוחלטת מחוות דעת המומחה מטעם בית המשפט השוללת פגיעה או הפרעה נפשית או פגימה בתפקודה.

אם בכך לא סגי, אזי המומחה מוסיף וקובע כי "לא התרשמתי בבדיקה כי קיימת הפרעה בתר חבלתית (פוסט-טראומתית)" אגב מתן הסבר לאבחנתו זו. בתוך כך ציין המומחה כי חרף המלצתו של ד"ר בואקני (הפסיכיאטר הפרטי) "גב' ק' לא פנתה לטיפול פסיכולוגי. בעבר לקחה תרופות באופן לא קבוע וכיום אינה נעזרת בטיפול תרופתי הגם שהומלץ לה ולכן אני מתרשם כי החיפוש אחר עזרה אינו רציף וקוהרנטי".

את חוות הדעת חותם המומחה מטעם בית המשפט כך :

"לדעתי, האירוע נשוא תביעה זו, לא גם להפרעה נפשית של גב' ק' העולה כדי מתן אחוזי נכות נשוא תביעה זו".

כאמור בסעיף 5 לסיכומי הנתבע, קביעת המומחה נתונה בצל ההנחה שאפשר שהאירועים אכן התרחשו, וחרף זאת קובע שאלה לא גרמו להפרעה נפשית או נכות. בכך שולל המומחה את הנתען בסעיף 15 לסיכומי התובעת, כי "אין חולק כי קיים קשר סיבתי בין מצב התובעת לאלמות הנתבע". יצוין, כי הפניית התובעת להערכה הפסיכיאטרית הפרטית אגב מתן פרשנות לנכתב בה (סעיף 9 לסיכומי התובעת) נטולת נפקות בהינתן שמונה מומחה מטעם בית המשפט בדיוק לעניין זה, אשר בחן אף את הערכה פרטית זו ומצא שלא לקבלה לאחר שערך בעצמו מפגש ובדיקה לתובעת. טענת התובעת כי חוות הדעת "היא לא רצינית" (עמוד 20 ש' 4), שכן פגישתה עם המומחה הייתה קצרה ביותר מכדי שתספק חוות דעת מקיפה ונכונה (עמוד 19 ש' 39); כי התובעת התביישה לשתף את המומחה בקשייה (סעיף 13 לסיכומים); משום ש"לא הבנתי את המהות של חוות הדעת... אני לקחתי את זה בקטע של הכל בסדר... כמו סוג כזה של פגישה" (עמוד 20 ש' 14, 10) וכי "לא הפנימה" את מהות המפגש (מונח ששבה וציינה שלוש פעמים, עמוד 20 ש' 15, 24, 26) או "התרשלה" בו (עמוד 20 ש' 17) אינה מתקבלת.

ראשית, מכיוון שמשמעות פנייה למומחה מטעם בית המשפט הוסברה לה על ידי בא כוחה כפי שציינה בדיון במענה לשאלת בית המשפט (עמוד 20 ש' 9-10).

שנית, מפני שהטענה כי התביישה לספר למומחה מטעם בית המשפט את קשייה, בעוד למומחה הפרטי לא התביישה לספרם כמו גם בעת הדיון ובכתבי הטענות מעוררת תהיות, לשון המעטה. בפרט על רקע הנפקות של מינוי מומחה מטעם בית המשפט אשר חוות דעתו אמורה להוות בסיס לתביעתה הנוזיקית ולסעדיה.

שלישית, תמוהה הטענה כי חוות הדעת אינה רצינית משום שהייתה זו פגישה קצרה. מפני שהתובעת בעצמה ציינה כי דובר בפגישה בת 45 דקות (עמוד 19 ש' 38). אמנם מדבריה עלה, שלו פגישתה עם המומחה הייתה בת שעה יתכן שחוות דעת הייתה שונה (עמוד 20 ש' 39-36) ברם קשה להעלות על הדעת כי 15 דקות נוספות של שיחה היו הופכות את הקערה על פיה.

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק' כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

לבסוף וזה העיקר, התובעת כאמור לא טרחה לשלוח שאלות הבהרה למומחה ולא ביקשה לחקור את מומחה בית המשפט על קביעותיו ולפיכך הן לא נסתרו ועומדות על כן. במשמע המתואר על ידי התובעת ועל יסוד חוות הדעת לא ניתן לקבוע שנגרמה לתובעת הפרעה נפשית או נזק המצדיק אחוזי נכות.

8.7 למעלה מן הנדרש יצוין כי אף לו צלחה דרכה של התובעת להוכיח את ההתעללות הנמשכת והאלימות הנטענת כלפיה היה עליה להוכיח את הקשר בינן לבין הנזקים הנטענים. משנקבע כי אין נזק כאמור בחוות דעת המומחה, שלא התבקש זימונו לחקירה נשמט לכאורה היסוד לפיצוי. לצד זאת על מנת להעריך את גובה הפיצוי היה על התובעת לכמת את הנזקים על ידי קביעה של מידת הפגיעה והיקפה. בכתב התביעה אין פירוט של רכיבי הנזק הנטען. לצד מהות התביעה כתביעה נזיקית נקוב הסכום 250,000 ₪ ונמחק ממנה רכיב "עוגמת נפש".

התובעת פטרה את עצמה בכך שציינה את הסכום הנתבע בלבד ללא פירוט. מטעם זה נשאלה על אודות הסכום הנתבע על ידה וכיצד אמדה אותו. בדיון הסבירה כי כאשר התייעצה עם עורכת דין מנעמ"ת זו "אמרה לי את צריכה לתבוע על 500,000 ₪", אך בעצת עורך דינה הנוכחי החליטה להסתפק במחצית מסכום זה, שכן "אני עושה מה שאומרים לי"... מה שקשור לסכומים זה עו"ד זה הצד של עוה"ד" (עמוד 21 שי 5-7). רק בסיכומיה מצאה לנכון התובעת לציין כי סכומי תביעתה "מורכבים מהפסד ימי עובדה ריחוק מחיי חברה, הסתגרות בביתה, עצבות, בכי, שברון לב, הלקאה עצמית... ואף עוגמת נפש אשר נגרמה לה..." (סעיף 16 לסיכומיה). עדות לכל הנטען אין בנמצא. רכיבים אלה שלא בא זכרם בכתבי הטענות אינם יכולים להוליד יש מאין פיצוי. יתר על כן כזכור בפתח כתב התביעה נמחק רכיב "עוגמת הנפש".

מעבר לכך בכתב התביעה ציינה התובעת, בלשון רפה, כי התובע הפר את חוק איסור לשון הרע וכי בו טמון יסוד להטלת פיצוי אף ללא הוכחת נזק. כמו כן בשלהי כתב התביעה הוסיפה כי הנתבע חב בנזקים ממוניים (שלא פורטו כאמור) ושאינם ממוניים.

סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי לשון הרע היא בין היתר דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לבזותו. סעיף 2 לחוק מגדיר פרסום וקובע כי פרסום עשוי להיות בעל פה או בכתב. תביעות לשון הרע עוסקות באיזון ובחינת גבולות הגזרה של חופש הביטוי מזה אל מול הפגיעה באחר מזה. בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.2.2012) (להלן: עניין דיין), כבוד השופט עמית שרטט תרשים זרימה בתביעות לשון הרע, כאשר בשני השלבים הראשונים יש לבחון האם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות בסעיף 1 לחוק והאם מתקיים יסוד הפרסום המוגדר בסעיף 2 לחוק. ביחס לשלב הראשון, מתווה הפסיקה מוליך לבחינה, האם הביטוי הוא משפיל, פוגע או מבזה בהתאם לסטנדרט אובייקטיבי של האדם הסביר (ע"א 7380/06 חטר-ישי נ' גילת (2.3.2011)). נקבע, שאין צורך להוכיח פגיעה בפועל בשמו הטוב של האדם, אלא די בכך שהפרסום עלול להביא למצבים הנמנים בחלופות שבסעיף 1 לחוק (ע"א 8345/08 נתן נ' בכרי, פ"ד סה(1) 567).

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק' כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני :

בהקשר זה אין נפקא מינא אם פרסום לשון הרע נעשה בכוונת זדון, בהתרשלות או ללא התרשלות די בכך שהפרסום עונה על הרכיב של "לשון הרע" (כבוד השופט עמית, עניין דיין, פסקה 10). הנטל להוכיח כי הנתבע הפר את חוק איסור לשון הרע מוטל על התובעת וזאת במידת ההוכחה הרגילה הנדרשת מתובע בהליך אזרחי. התובעת לא ציינה מהם הביטויים שנאמרו, ואיזה ביטוי נאמר לאוזני מי. לא ניתן על יסוד טענות כלליות כי דברי הנתבע המבזים והמשפילים נאמרו לאוזני ילדיה או אנשים שונים, שלא הובאו לעדות. מעבר לכך, פרסום לשון הרע מהווה עוולה אזרחית-נזיקית. ככלל חיוב בפיצוי מצריך הוכחת שיעור הנזק, בכתב התביעה לא הועלתה טענה לנזק ממשי שניתן לכמתו. טענה כללית בדבר פגיעה בשם הטוב ולנזק לא ממוני אפשרית אולם תנאי בלעדיו אין הוא להוכיח את האמירות הפוגעניות שנאמרו בפועל.

בפסיקה נקבע כי הפיצוי התרופתי בגין הפגיעה בשם הטוב נותנת ביטוי להיבט הרכושי המבקש לאמוד את שיעור הפגיעה הכלכלית בשמו של האדם בעקבות הפרסום, ולהיבט האישי אשר מתמקד בעוגמת הנפש והסבל שנגרמו לנפגע בעקבות הפרסום ובעיקר קשור בעוצמת העלבון הטמון בפרסום ובמידת הפגיעה בהערכה לה זכה הנפגע מסביבתו החברתית (ע"א 89/04 נולדמן נ' שרנסקי (04.08.2008), פסקאות 56-58, להלן: עניין נולדמן). אלא שכזכור התובעת מחקה את הרכיב של עוגמת הנפש מכותרת תביעתה. בית המשפט העליון נתן דעתו לקביעת סכום הפיצוי הקונקרטי כאשר אנו דנים בפיצוי ללא הוכחת נזק וקבע מספר שיקולים רלוונטיים כגון :

הנזק שנגרם לתובעת כתוצאה מהפרסום; אופיו של הפרסום והיקף תפוצתו; התנהגות הצדדים אחרי הפרסום ובמהלך הדיון המשפטי; האם המפרסם היה משוכנע באמיתות דבריו בעת פרסומם; האם הובעה התנצלות או הסרה של הפרסום; האם ננקטו צעדים לצמצום תפוצתו של הפרסום; מיהו קהל היעד של הפרסום ומידת הקשר וההיכרות בינו לבין הנפגע; מידת תום הלב של המפרסם (עניין נולדמן פסקאות 61-72). אף אחד מהשיקולים הללו לא נזכר בכתב התביעה או בתצהיר התובעת וברי כי בהעדרם לא ניתן להעניק סעד. לזאת יש להוסיף את הכלל הנקוט בפסיקה הקובע כי "כאשר עסקינן בסכסוך משפחתי, שומה על בית המשפט לנקוט משנה זהירות בבואו לפסוק פיצויים בגין פרסום לשון הרע. סכסוכים מסוג כזה הם מטבע הדברים טעונים מאוד מבחינה רגשית, ועלולים לגרום ביטויים חריפים שנאמרים בסערת רגשות. גם כעניין שבמדיניות, אין לעודד צדדים לסכסוך משפחתי להגיש תביעות לשון הרע בגין כל ביטוי פוגע שנאמר על ידי הצד שכנגד, שאם לא כן, בתי המשפט לענייני משפחה יוצפו בתביעות לשון הרע לרוב" (דברי כבוד השופט ברנר בעמ"ש (מחוזי ת"א-יפו) 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית (19.5.2014), פסקה 65, אם כי ראו גישה מעט שונה ננקטה בעמ"ש (מחוזי חיפה) 28736-05-22 א נ' ב (12.2.2023), עמוד 18 לפסק דינו של כבוד השופט גיוסי, אולם שם דובר במי שהפיצה על רקע הליך גירושין קשה טענות בלתי מבוססות בדבר התמכרות לסמים ולפורנוגרפיה במשלוח הודעות "ווטסאפ" וקובץ "וורד" לששה מבני משפחה הקרובים ביותר לאדם הנפגע, עניין השונה בתכלית מזה שלפני).

תוצאה והוצאות

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 23012-12-21 ק' נ' ק'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

9. הנטל להוכיח את הנסיבות המקימות את הסעדים מוטל על כתפי התובעת. במקרה זה התובעת לא הרימה את הנטל המוטל עליה ולא הוכיחה במאזן ההסתברויות הנדרש כי מעשי הנתבע במהלך שנות הנישואין גרמו לנזקיה הנטענים. התובעת לא הוכיחה את המעשים עצמם וכפועל יוצא כשלה בניסיון להוכיח כי אותם מעשים נטענים מצדיקים פיצוי. לפיכך, תביעת התובעת נדחית על כל רכיביה.

10 באיזון שבין הצדדים ובהתחשב בשיקולי הפסיקה באשר לפסיקת שכר טרחה ריאלי וסבירות ההוצאות, תישא התובעת בהוצאות בסך של 8,000 ₪ וזאת בתוך 30 ימים מהיום. פסק הדין מותר לפרסום לאחר תיקוני עריכה והשמטת שמות הצדדים ופרטים מזהים. המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט"ז אדר ב' תשפ"ד, 26 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

עינת גלעד משולם, שופטת